

РЕШЕНИЕ

№ 31

гр. Р., 21.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – Р. в публично заседание на двадесет и трети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Христина Вълчанова

при участието на секретаря Живка В. Манолова
като разгледа докладваното от Христина Вълчанова Административно
наказателно дело № 20225520200290 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 59 и сл. ЗАНН.

Обжалвано е наказателно постановление /НП/ № 489200-F507717/10.01.2020г. на Началник отдел „Оперативни дейности” -П. в ЦУ на НАП, с което на „xxxxxx” ЕООД гр.С.З., ЕИК: xxxxxx с адрес гр.С.З., ж.к „Т.ч.” бл. 65, вх.Г, ет.1, ап.75, представлявано от А. К. П., ЕГН *****, е наложено административно наказание „Имуществена санкция” в размер на 3000 /три хиляди/ лв. на основание чл. 185, ал. 2 от Закона за данък добавена стойност /ЗДДС/ за извършено нарушение по чл. 7, ал. 1 от Наредба Н-18/13.12.2006 г на МФ, вр. чл. 118, ал. 4, т. 1 от ЗДДС.

Жалбоподателят в жалбата и в съдебно заседание, чрез упълномощения процесуален представител - адв.С. П., прави искане за отмяна на наказателното постановление като неправилно, необосновано и постановено при съществени нарушения на процесуалните правила, като излага конкретни съображения по същество. Претендира присъждане на сторените по делото разноски.

За Въззиваемата страна – Началник отдел „Оперативни дейности” -П. в ЦУ на НАП, редовно призовани, в съдебно заседание се представлява от юриск. Р. П., която пледира за потвърждаване на НП като законосъобразно. Претендира присъждане на разноски за осъществена юрисконсултска защита.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателствени материали, поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено следното:

Жалбата е подадена в законоустановения срок, изхожда от легитимирана страна и е насочена срещу подлежащ на обжалване акт, поради което се явява процесуално допустима. Разгледана по същество, същата е неоснователна, поради следните обстоятелства:

За да достигне до този извод, настоящият съдебен състав съобрази следното: Жалбоподателят „xxxxxx” ЕООД гр.С.З., бил данъчнозадължено лице по смисъла на чл. 3 от НАРЕДБА № Н-18 от 13.12.2006 г. за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, изискванията към софтуерите за управлението им и изисквания към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин /наричана за краткост по нататък-Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. /.

Съгласно Договор за наем на площ в размер на 1 кв.м.- за поставяне на кафеавтомат от 25.03.2019г. „xxxxxxx” ЕАД, град Р. на основание на Решение на Съвета на Директорите на същото търговско дружество от Протокол №07-2019г. от 13.03.2019г. т. 3.3. и решение на СД на „БЕХ” ЕАД от Протокол №62-2013/30.10.2013г. т. 2.7 Наемодателя предоставя на наемателя за временно и възмездно ползване следния свой собствен недвижим имот: площ от 1 кв.м./ за поставяне на кафеавтомат-1 брой/, част от промишлената площадка на Рудник „Трояново-север” село К.. Площта от 1 кв.м. е разположена югозападно от централния вход пред сграда „Администрация”.

На 15.07.2019г. в 17:30ч. при извършена проверка на търговски обект: кафеавтомат на самообслужване рег. № 2706, находящ се на входа вдясно на Административна сграда, югозападно от централен вход в с.К., рудник „Трояново-север”, стопанисван от „xxxxxx” ЕООД, ЕИК xxxxxx е констатирано, че при извършена контролна покупка на 1 бр. кафе на стойност 0,50 лв. заплатени в брой, фискалния касов бон за извършена продажба не се визуализира на дисплея на автомата, като на 16.07.2019г. при направена проверка в ИС на НАП, документирана с протокол за извършена проверка сер. № АА0029686/16.07.2019г. е установено, че към момента на проверката дружеството има регистрирано само едно ФУ с адрес гр.С.З., ул. „Н.Д.” № 15, с което е нарушен състава на чл.7, ал.1 от Наредба Н-18/13.12.2006г. на МФ,

във връзка с чл.118, ал.4, т.1 от ЗДДС, за което на основание чл.185, ал.2 от ЗДДС им е наложено наказание „имуществена санкция” в размер на 3000 лв. За горепосочения кафеавтомат няма регистриран ФУВАС.

За така извършената проверка бил съставен протокол за извършена проверка с номер: сер.АА № 0029686/16.07.2019г. и Извършеното нарушение според наказващия орган било от 15.07.2019 г.

При проверка в информационните масиви на НАП било установено и че към датата на проверката нямало данни за регистрирано в НАП фискално устройство за горепосочения търговски обект, на което да се отчитат оборотите от извършените продажби. Така проверяващите установили, че „xxxxxx” ЕООД, гр.С.З. в качеството си на задължено лице по [чл. 3 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г.](#) на МФ за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, изискванията към софтуерите за управлението им и изисквания към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин /Наредбата/, не е монтирало, въвело в експлоатация и не е регистрирало в НАП фискално устройство за отчитане на извършените продажби от започване на дейността на обекта .

Бил съставен протокол за извършена проверка с номер: сер.АА № 0029686/16.07.2019г. и извършеното нарушение според наказващия орган било от 15.07.2019 г.

Въз основа на така извършените констатации, старши инспектор по приходите в НАП Н. Х. Г., в присъствие на свидетелите В. К. Б. съставила АУАН № F507717/11.09.2019 г. срещу „xxxxxxxxxxxx”ЕООД за нарушение на чл. 7, ал. 1 от Наредба Н-18/13.12.2006 на МФ, вр. [чл. 118, ал. 4, т. 1 от ЗДДС](#), който бил подписан без възражения от управителя на дружеството. Така въз основа на съставения АУАН било издадено обжалваното НП.

От дружеството жалбоподател възражението направено по същество на извършеното нарушение касае обстоятелството на ползване на кафеавтоматите. Те твърдят, че през месец август- петнадесет дни след извършената проверка от органа на НАП и констатираните нарушения са продали дяловете на дружеството –ЕООД на друг собственик- И.К.К като същия е придобил всички дружествени дялове- които са два, т.е. всички активи и пасиви на дружеството.

Представен по делото е договор за покупко-продажба на дружествени

дялове от 07.08.2020г., но това обстоятелство може да се провери, тъй като е надлежно вписано в търговския регистър.

Въпреки промяната на едноличния собственик на капитала наказателното постановление е издадено без АНО да съобщи този факт, въпреки публичността на данните в търговския регистър.

В хода на съдебното следствие по настояване и на двете страни, съдът допусна и разпита свидетелят Р. Ж. Б., който се опита да установи, че към датата на нарушението 15.07.2019г. се бил договорил устно с първия собственик на капитала- А. П. да получи от него три кафеавтомата, които да ползва на къмпинг „Градина” в С.. Изтъква обстоятелства, пречатващи това предаване на автоматите.

Съдът не дава никаква вяра на показанията на този свидетел, тъй като категорично се установи по делото, че кафеавтомата е работил на територията на „xxxxxxxxxx” ЕАД, и на мястото, където е бил поставен съгласно договора за наем, приложен по делото от АНО. Съгласно точка 7 от раздел трети на договора за наем / лист 27 от делото/, се установява категорично:

„Наемателят няма право да пренаема или да преотдава наетия недвижим имот на трети лица, без писменото съгласие на наемодателя.”

Такова писмено съгласие не е представено по делото, поради което и свидетелските показания на Б. са напълно компрометирани.

В същото време никой не спори, че от посочения кафеавтомат в деня на проверката е извършена контролна покупко-продажба, чрез която наказващите органи са установили, че автомата няма фискално устройство и съответно не е свързан с НАП и не отчита никакви покупко-продажби.

Останалите възражения на жалбоподателя, че не била посочена нормата на чл.7 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. на МФ за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, както и че не било прецизно изписано извършеното от жалбоподателя нарушение съдът не споделя, тъй като при елементарна справка с акта и наказателното постановление се вижда, че това не отговаря на истината.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира следното от правна страна:

В случая безспорно се установява, че жалбоподателят е извършил

твърдяното нарушение на [чл. 7, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г.](#) на МФ, вр. [чл. 118, ал. 4, т. 1 от Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/](#) . Съгласно [чл. 118, ал. 4, т. 1 от ЗДДС](#) , условията, редът и начинът за одобряване или отмяна на типа, за въвеждане/извеждане във/от експлоатация, регистрация/дерегистрация, отчитане, съхраняване на документи, издавани от/във връзка с фискално устройство и интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност, се определят с Наредба, издавана от Министъра на финансите. Това е приетата [Наредба № Н-18 от 13.12.2006 година за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, изискванията към софтуерите за управлението им и изисквания към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин](#) (Загл. изм. – ДВ, бр. 80 от 2018 г.) (Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г.).

В [чл. 3, ал. 1 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г.](#) е регламентирано задължение на всяко лице да регистрира и отчита извършваните от него продажби на стоки или услуги във или от търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство, освен когато плащането се извършва по банков път или по другите посочени в Наредбата начини. В [чл. 7, ал. 1 от същата наредба](#) е въведено задължение на лицата по чл. 3 да монтират, въведат в експлоатация и използват регистрирани в Националната агенция за приходите фискални устройство от датата на започване на дейността на обекта.

Субект на нарушението са лицата по чл. 3 от Наредбата, а именно тези, които извършват продажби на стоки и услуги в търговски обекти. Такова именно качество има и жалбоподателят, доколкото се установи категорично от доказателствата по делото, че в негов обект – кафеавтомат, поставен на място, което му е отдадено под наем, именно с тази цел е извършена продажба на услуга, а именно – продажба на кафе. Осъществяваната дейност на този обект е от жалбоподателя, видно от представения договор за наем по делото.

По делото се установи безспорно, че АУАН и НП са съставени от компетентни лица по смисъла на [чл. 193, ал.2 от ЗДДС](#). Безспорно е, че актосъставителят, който е на длъжност инспектор по приходите притежава качеството орган по приходите по смисъла на [чл. 7, ал.1, т.4 от ЗНАП](#) и в този смисъл е компетентен да съставя АУАН по ЗДДС. Представена е като

писмено доказателство цитираната в НП Заповед № ЗЦУ- ОНР-17 от 17.05.2018г., по силата на която Изпълнителният директор на НАП е делегирал правомощията си на Зам. директора на ТД - НАП, да издава НП, поради което не възниква съмнение, че последният безспорно притежава компетентността и качеството на административно-наказващ орган. Налице са формално необходимите реквизити на НП по чл. 57, ал.1 от ЗАНН. При проверката по съставянето и издаването на АУАН и НП съдът не установи наличието на съществени процесуални нарушения, довели до опорочаване на административно наказателното производство. От описаното в АУАН и в НП може да се направи извод, че са налице не едно, а две нарушения на разпоредбите на Наредба № Н-18 от 13.12.2006г. – неиздаване на фискален бон и липса на монтирано и въведено в експлоатация фискално устройство. АНО обаче е органът, който разполага с оперативна самостоятелност да реши кое от установените нарушения да санкционира. В случая АНО правилно е преценил, че по-тежкото като последици нарушение е липсата на въведено и монтирано в експлоатация фискално устройство, докато неиздаването на фискален бон за покупка от 0.50 лева не налага ангажирането на отговорност.

Съдът намира за неоснователни възраженията на жалбоподателя за неправилно приложение на закона и допускане на процесуални нарушения.

Видно от нормата на чл. 7 ал.1 от Наредбата, задължено да монтира и въведе в експлоатация ЕКАФП в обекта е всяко лице по чл. 3 от същата. Съгласно чл. 3 ал.1 от Наредба №Н-18 всяко лице е длъжно да регистрира и отчита извършваните от него продажби на стоки или услуги във или от търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от ФУ или касова бележка от ИАСУТД, освен когато плащането се извършва чрез внасяне на пари в наличност по платежна сметка, кредитен превод, директен дебит или наличен паричен превод, извършен чрез доставчик на платежна услуга по смисъла на Закона за платежните услуги и платежните системи, или чрез пощенски паричен превод, извършен чрез лицензиран пощенски оператор за извършване на пощенски парични преводи по смисъла на Закона за пощенските услуги. В Наредбата са уредени изключенията относно регистрацията на продажбите чрез ФУ/ИАСУТД, но съдът намира, че жалбоподателят не попада под нито едно от тези изключения, а и заплащането по покупко-продажбите в кафе-автомата са били извършени в брой, поради което е следвало да има регистриран, монтиран и въведен в

експлоатация ЕКАФП. Установявайки тези съставомерни елементи от обективната страна на нарушението, за съда няма спор, че то е извършено. Не е спорно според съда и приложимата за установеното нарушение санкционна разпоредба. Съгласно разпоредбата на чл.185, ал.2 от ЗДДС „Извън случаите по ал. 1 на лице, което извърши или допусне извършването на нарушение по чл. 118 или на нормативен акт по неговото прилагане, се налага глоба - за физическите лица, които не са търговци, в размер от 300 до 1000 лв., или имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци, в размер от 3000 до 10 000 лв. Когато нарушението не води до неотразяване на приходи, се налагат санкциите по ал. 1. „Разпоредбата на ал.1 от същият член пък предвижда „На лице, което не издаде документ по чл. 118, ал. 1, се налага глоба - за физическите лица, които не са търговци, в размер от 100 до 500 лв., или имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци, в размер от 500 до 2000 лв.“. Според съда безспорно е, че неизпълнението на задължение за въвеждане в експлоатация и монтиране на фискално устройство води до неотразяване на приходите, поради което и неоснователно е възражението на жалбоподателя за неприлагането на ал.1 от чл.185 на ЗДДС. Неоснователно според съда е и възражението за незаконосъобразност на НП, предвид липсата на произнасяне относно наличието на данни за маловажност на нарушението. Със санкционираното нарушение са засягат изключително важни обществени отношения, свързани с бюджета на държавата, като със същото се избягва събирането на дължими вземания по извършвана стопанска дейност, както и липса на данни за оборота на стоки и финансови средства. АНО правилно е приел, че предвид засегнатите обществени отношения не може и не следва да се обсъжда възможна маловажност на нарушението.

Не се изисква щета, която да настъпи от нарушението. Целта на ЗДДС е именно регулиране на обществените отношения, свързани с основна функция на държавата по събиране на данъците. Тъй като конкретното нарушение е формално, на просто извършване, в състава му не е предвидено настъпването на определен съставомерен резултат, изразяващ се в настъпване на някаква вреда, но то на практика води до възпрепятстване на посочените обществени отношения, а както е отразено и в АУАН и НП и до неотразяване на приходи, доколкото се установява дружеството да извършва продажби без регистрирано ФУ. В случая извършеното нарушение не разкрива по-ниска

степен на обществена опасност от обикновените случаи на нарушение от същия вид. Не може да бъде такова обстоятелство стойността на извършената покупка, доколкото същата касае единствено механизма за разкриване на извършеното нарушение, което както вече се посочи е формално.

Затова съдът намира, че не е налице хипотезата на „маловажен случай” по смисъла на [чл. 28 от ЗАНН](#) и като е взел предвид това и е наложил санкция в минималния размер, административнонаказващият орган е издал законосъобразно НП, което следва да се потвърди.

При този изход на спора на основание [чл. 63д, ал. 4 ЗАНН](#) право на възнаграждение има въззиваемата страна, като според актуалната редакция на НЗПП размерът може да варира от 80 до 150 лева. Съдът намира, че с оглед фактическата и правна сложност на делото, възнаграждението следва да бъде определено в минимален размер по [чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ](#), а именно в размер на по 80 лв., поради което и на жалбоподателя следва да бъде възложено да заплати тази сума.

Мотивиран от изложеното, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление /НП/ № 489200-F507717/10.01.2020г. на Началник отдел „Оперативни дейности” -П. в ЦУ на НАП, с което на „xxxxxx” ЕООД гр.С.З., ЕИК: xxxxxx с адрес гр.С.З., ж.к „Т.ч.” бл. 65, вх.Г, ет.1, ап.75, представлявано от А. К. П., ЕГН *****, на основание [чл. 185, ал. 2 от Закон за данък върху добавената стойност /ЗДДС/](#) е наложено административно наказание „Имуществена санкция” в размер на 3000 лв. /три хиляди лева/ за извършено административно нарушение по [чл. 7, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г.](#) на МФ, вр. с [чл. 118, ал. 4, т. 1 от ЗДДС](#).

ОСЪЖДА „xxxxxx” ЕООД гр.С.З., ЕИК: xxxxxx с адрес гр.С.З., ж.к „Т.ч.” бл. 65, вх.Г, ет.1, ап.75, представлявано от А. К. П., ЕГН *****, да заплати на Национална агенция по приходите сумата от 80 лева, представляваща разноски за представителство от юрисконсулт в производството.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщението до

страните за постановяването му пред Административен съд гр. С.З. по реда на АПК.

Съдия при Районен съд – Р.: _____